

CINEMA

Assassins i cinema.

Jordi Martín Vila

El cinema de terror és un gènere fascinant, possiblement dels més atractius de cara al públic cinematogràfic més extens. Sens dubte, dins el gènere del terror, els films d'assassinats han estat dels més concorreguts al llarg de la història i s'han gravat centenars de milers de metres de cel·luloide amb psicòpates com a protagonistes. Es tracta de personatges que pateixen trastorns mentals, socials i psicològics que els condicionen al llarg de la vida, conduint-los a les agressions, ja siguin realitzades conscientment o inconscient. Per a conèixer tot aquest llarg procés que condueix al subjecte a l'auto-destrucció ens hem de remuntar, en la majoria dels casos, a la seva infància.

Des del punt de vista dels criminòlegs, un assassí és considerat assassí en sèrie quan ha reincidit en els seus crims en un mínim de tres ocasions i amb un cert interval de temps entre cadascun. A diferència d'un assassí en massa, que és aquell que mata diverses persones d'una sola vegada sense preocupar-se de la seva identitat, l'assassí en sèrie selecciona acuradament les seves víctimes escollint la major part de les vegades persones del mateix tipus i característiques.

Els psicòlegs que s'han encarregat d'analitzar els perfils d'aquests assassins els defineixen, en general, com homes joves i de raça blanca que ataquen preferentment les dones i que han comès el seu primer crim abans de fer els trenta anys. També esmenten que alguns d'aquests assassins han patit una infància traumàtica deguda a possibles maltractaments físics o psíquics, dels quals tracten de venjar-se. Aquestes frustracions fan que s'introdueixi en un món imaginari, que per a ell és millor que el real, on n'és l'amo i en el qual reviu els maltractaments soferts, aquest cop però, posant-se a la pell de l'agressor. Aquesta és la raó que fa que la seva forma de matar sigui majoritàriament de contacte directe amb la víctima, a la qual acostuma d'estrangular, colpejar o apunyalat. Els seus crims són com una espècie de rituals en els quals s'autoestimula barrejant les seves fantasies personals amb la mort. Dins dels assassins en sèrie en podem distingir dos tipus diferents quant al seu trastorn mental:

Psicòtics paranoics: Es caracteritzen per la seva personalitat completament asocial i immadura; també podem destacar que actua per esquizofrènia, i per tant, no és conscient dels seus actes.

Psicòpata: Aquest és totalment conscient dels seus actes. És el més perillós per la seva capacitat de fingir emocions que mai no sent, gràcies a les quals aconseguix enganyar les seves víctimes. Constantment cerca el seu propi plaer; és soli-

tari, molt sociable i d'aspecte encantador; creu que tot li és permès i s'excita amb allò prohibit i amb el risc. El seu objectiu final quan mata és el d'humiliar la víctima per tal de recobrar l'autoritat i realçar la seva autoestima. Aquest desig de domini i de superioritat passa, normalment, a primer pla, deixant el crim com a secundari.

Per la seva forma d'actuar es divideixen també, en assassins organitzats i desorganitzats. Els primers són aquells dotats d'astúcia, que preparen els seus crims minuciosament sense deixar pistes que els puguin identificar; mentre, els segons són aquells que, a causa de la seva poca experiència o per inconsciència, actuen sense preocupar-se dels errors comesos.

També hi ha assassines en sèrie, encara que les dones tan sols representen un 11% del total d'aquests assassins. Generalment, elles són molt menys violentes que els homes, i gairebé mai cometem crims de caràcter sexual. Quan maten, no solen usar armes, sinó que tenen preferència per mètodes més discrets com pot ser l'enverinament. Són metòdiques i molt acurades. Planegen el crim amb molta meticulositat i d'una manera tan subtil que ha arribat a causar veritables maldecaps als investigadors encarregats d'atrapar-les. De fet, normalment passa molt de temps abans la policia

CINEMA

no ha aconseguit identificar i localitzar una assassina. Al llarg dels anys s'ha pensat que una assassina només podia ser-ho per casos d'esquizofrènia, i s'ha desmentit la possibilitat d'un instint criminal.

Un cop capturats, els assassins en sèrie solen confessar els crims que han comès, en algunes ocasions, atribuint-se més víctimes de les que realment han matat. Això és degut a la seva atterradora voluntat de protagonisme.

Assassins esotèrics:

Aquests cometem els seus crims a causa d'unes creences esotèriques portades al límit del fanatisme. Des de les possibles inspiracions divines, diabòliques, espiritistes o extraterrestres fins als estranys rituals que desemboquen en brutals assassinats.

En aquests casos els agressors són, per norma general, paranoics amb deliris esquizofrènics, que seguint les ordres d'alguna d'aquestes entitats fanàtiques, mata essent inconscient dels seus actes. També són freqüents els fanàtics idealistes que, en moltes ocasions, no dubten a sacrificar la seva pròpia vida o la dels altres per conviccions extremes, que en la majoria dels casos cauen en l'absurditat. Són exorcistes amb un concepte alterat de la realitat, el qual els acaba obsessionant i conduint cap a l'assassinat.

Assassins licantrops:

La licantropia és, des d'un punt de vista psiquiàtric, una malaltia mental amb tendència al canibalisme, en la qual el malalt creu trobar-se transformat en llop i fins i tot imita els seus udols, i es nega a menjar altra cosa que no sigui carn crua i sagnant. Aquests malalts pateixen histerisme amb al·lucinacions, idees delirants i canvis totals de personalitat, que els fan incapaços de separar la realitat d'allò que és imaginari.

A l'època de les bruixes haurien contribuït a proliferar aquest mite alguns psicòtics i altres malalts mentals com esquizofrènics, sàdics, necròfags, i psicòpates que en moltes ocasions haurien pogut recórrer a la licantropia per donar una sortida als seus deliris o

instints morbosos. Aquests personatges asseguraven poder-se transformar en llop, i que a les nits de lluna plena el seu cos es cobria de pèl, les seves dents es tornaven esmolades i les seves ungles creixien fins a convertir-se en urpes. En poc temps es trobaven vagant pels carrers, rondant una víctima a la qual atacarien, mossegarien i en alguns casos esquinçarien i fins i tot menjarien trossos del seu cos.

Avui en dia, però, hi ha coneixement de malalties com l'hipertricosi o l'hirsutisme, que provoquen el creixement desmesurat del pèl per tot el cos, inclosa la cara, que si bé avui les interpretem com a malalties hereditàries, abans la superstició induïa als afectats a creure's convertits en bèsties.

Per altra banda, al llarg de la història hi ha hagut alguns criminals considerats "home llop" per les seves afecions caníbals a l'hora de matar una víctima

Assassins vampírics:

Hi ha diferents llegendes i supersticions que han anat fent una descripció dels vampirs al llarg dels anys com a uns sinistres personatges que tenen l'estrany vici de beure sang humana. Ells mateixos s'identifiquen normalment com a morts-vivents condemnats a una eterna recerca del líquid vital (la sang) i no dubten a afirmar que

el seu plaer augmenta si la sang és presa directament de la víctima.

Aquests no són exclusius de la llegenda, sinó que s'han conegut diversos casos reals en els quals l'assassí, en el seu deliri, ha matat, torturat i "vampiritzat". Possiblement aquest sigui un dels assassins més representats del cinema, amb gran quantitat de pel·lícules que tenen un vampir com a protagonista.

Un assassí no neix, sinó que es fa. Aquests poden passar desapercibuts durant tota la seva vida fins que no es descobreixen les morts que han provocat. Possiblement els psicòpates ho han esdevingut a causa dels abusos o les anomalies familiars viscuts a les primeres etapes del seu creixement. Des d'aquest moment les seves vides i les de la gent que els envolta canvien al cent per cent, i alguns d'ells cometen crims un darrere l'altre sense adonar-se'n.

Des del punt de vista cinematogràfic, els assassins són un gran recurs per amarinar una pel·lícula de terror. Els assassins existeixen i això arriba als espectadors d'una manera directa; s'enfronten davant de la pantalla amb una realitat fictícia que els fa patir, estar en tensió, passar por. Viuen una excitant experiència sense la necessitat de posar les seves vides en perill.

Un dels recursos més utilitzats per a justificar els assassins a les pel·lícules ha estat el del trastorn que els ha originat la pressió de la seva mare: una dona puritana, que duu la fe cristiana fins a extrems inimaginables o que és tan protectora que no permet que el seu fill es relacioni amb ningú, no el deixa desenvolupar-se per si mateix. També hem de comentar que mai no es parla al cinema d'altres causes d'homicidi, sinó que sempre es mostra únicament el tipus de trastorn que s'origina en la infància. És el cas de pel·lícules amb gran èxit de taquilla com *El Silenci dels anyells*, *Psicosi* i *Ed Gein*, gran triomfadora de la darrera edició del Festival de cinema Fantàstic i de Terror de Sitges.

Tot i que aquestes pel·lícules són vistes per molta gent i fan d'or els seus productors, cal dir que la seva adequació no és gaire original, ja que sempre es tendeix a fer versions i meres imitacions d'aquelles produccions que han resultat rendibles. Encara que també s'han fet pel·lícules amb altres tipus d'assassí que tenen altres motius de desviació, les més comunes són les d'assassins en sèrie.

L'evolució d'aquestes al llarg dels anys ha anat augmentant en dosis de violència, cada vegada més extrema, la qual cosa resta suspens i intriga produïdes per allò desconegut. Per tal que tot el comentat no resta en el buit més pricològic, apunto una possible lectura en aquesta clau d'un dels films segurament més representatius d'aquest tipus de cinema:

El silenci dels anyells (*The silence of the lambs*)

País i any: EUA, 1991

Gènere: Thriller/terror

Direcció: Jonathan Demme

Guió: Ted Tally, basat en una novel·la de Thomas Harris (*El silenci dels innocents*)

Fotografia: Tak Fujimoto

Disseny de producció: Kristi Zea

Vestuari: Colleen Atwood

Coproductora: Grace Blake

Productor executiu: Gary Goetzman

Productors: Edward Saxon, Kenneth Utt i Ron Bozman

Productora: Orion

Intèrprets: Jodie Foster (Clarice Starling); Scott Glenn (Jack Crawford); Anthony Hopkins (Dr. Hannibal Lecter); Ted Levine (Jame Gumb); Anthony Heald (Chilton); Brooke Smith (Catherine Martin); Danny Darst (sergent); Charles Napier (sergent Boyle).

Síntesi Argumental: L'agent especial Jack Crawford encarrega a una jove estudiant de l'FBI, Clarice Starling, la investigació d'un cas molt complicat, en el que s'hi veu involucrat un assassí psicòpata que mata i arrenca la pell de les seves víctimes, Buffalo Bill. Per tal de poder comprendre millor les motivacions del presumpte assassí, Clarice entra en contacte amb un altre psicòpata que és cruel, refinat i extremadament intel·ligent. Es tracta del Doctor Hannibal Lecter, qui compleix condemna a una presó d'alta seguretat amb un llarg historial d'assassinats i canibalisme. El doctor mostra la seva atracció per la jove, que arribarà massa lluny en la seva perillosa investigació.

Descripció Física de l'assassí (I):

Nom: Louis Tolan (Buffalo Bill)

Ulls: blaus, mirada lleugerament perduda, que li proporciona aspecte de dement, però intel·ligent.

Aspecte físic general: Té un aspecte descuidat, duu els cabells llargs i rossos, despentinats; és alt i prim, amb gran força física, té 35 anys i medeix un metre vuitanta.

Color de pell: És de raça blanca, amb la pell força clara.

Roba: Vesteix pantalons bruts, samarretes i camises de quadres mal posades. A la intimi-

tat vesteix roba interior femenina i roba de noia. S'està elaborant un vestit de dona amb la pell que arrenca a les seves víctimes.

Arma homicida: Ganivet/pistola

Altres: Després de matar les víctimes, les tortura i els introdueix un capoll de papallona asiàtica a la gola, la qual, segons el Dr. Lecter, simbolitza la transformació cap a la bellesa.

Descripció psicològica de l'assassí:

Conducta vers la societat: Es troba totalment aïllat, l'únic contacte amb persones que té és el tracte que té amb les pròpies víctimes les quals segresta.

Conducta vers les víctimes: No les veu com a persones, sinó com a objectes, amb els quals juga fins que n'aconsegueix allò que vol, és a dir, el seu patiment i la seva pell. És caut, precís i no impulsiu.

Personalitat i sentiments: La seva homosexualitat reprimida fa que tingui una forta obsessió amb l'anatomia femenina, la qual vol imitar. És de caràcter molt tancat i força intel·ligent. Odia la seva pròpia identitat i és possiblement per això que és transsexual.

Escenari dels crims: Mata a casa seva i després d'extreure la pell de les víctimes les fa desaparèixer dins d'algun llac o prop d'ell.

Altres: La seva infància va ser marcada per abusos constants. És definit com un assassí sistemàtic, que mata sempre els de la seva pròpia raça.

Afeccions: Sent un gran interès pels insectes, especialment per les papallones, les quals cria a casa seva i fa importar de l'Àsia i altres continents.

Descripció física de l'assassí (II):

Nom: Hannibal Lecter

Ulls: Blau verdós, mirada intel·ligent i misteriosa; inspira certa confiança. Té la mirada molt ferma i segura, no baixa mai la vista.

Aspecte físic general: És un home calb, amb els cabells restants d'un color grisós, d'uns cinquanta anys aproximadament; posat passiu amb braços caiguts i esquena recta, és d'estatura mitja.

Color de pell: És de raça blanca, amb la pell força clara.

Roba: Vesteix durant tot el film un uniforme de reclus, després de la seva fugida es camufla amb un conjunt elegant format per una americana, camisa, pantalons i barret. També es posa una perruca rossa i unes ulleres fosques.

Arma homicida: Les seves pròpies mans i la boca (és caníbal)

Altres: Mata les persones sense gairebé immutar-se, les desfigura mossegant-les a la cara. És un gran calculador, i ha escapat de diversos psiquiàtrics d'alta seguretat.

Descripció psicològica de l'assassí:

Conducta vers la societat: És crític i sincer, fins i tot és impertinent amb la dona d'un senador dels Estats Units, amb la qual fa un intercanvi de favors. Col·labora amb l'FBI, però no diu tot el que sap. Juga amb la gent enganyant-la, però ho fa sense mentir.

Conducta vers les víctimes: És altament cruel i violent amb les seves víctimes, a les que tracta molt amablement fins que les ataca amb premeditació.

Personalitat i sentiments: És un psiquiatre de gran prestigi que tractava amb els pacients més depravats fins que va acabar patint ell mateix un desviament. Sent una forta atracció per l'agent especial Starling, de la qual es vol mantenir allunyat per no poder fer-li mal. Els seus actes són fruit de moments d'alienació mental i són totalment incontrolables.

Escenari dels crims: Mata allà on es trobi en el moment de les seves crisis.

Altres: Juga amb la psicologia de la gent. Li agrada remenar el passat de Clarice Starling, la qual acaba explicant-li el seu principal trauma infantil: els anells cridant per haver presenciat la matança dels seus pares.

Afeccions: És un esplèndid dibuixant i un gran amant de l'art i la música clàssica. Viatjar és una de les seves grans passions.

FINQUES CARNER

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Me Claret, 18 • SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

1957

1999

LA
LLAR
DEL
LLIBRE

42 anys a Sabadell

Galeria

EXPOSICIONS
OBRA PERMANENT

PASSEIG DE LA PLAÇA MAJOR, 27
08201 Sabadell • Telf./fax 93 727 37 94